

قرآن کریم

سوره مبارکه نوح
آیه ۲۶ و ۲۷

نسل سوخته

این که می گویند قدیم ها پدرسالاری بود و الان فرزندسالاری، پس نسل میانه نسل سوخته است، حرف بی خودی است! اصلا مگر به این حرف هاست؟ خدا را شکر هیچ کدام از این نسل ها سوخته نیستند چون ملاک چیز دیگری است. ملاک این است که آیا مردمان یک نسل به خدا می رسند یا نه؟ اگر می رسند که واقعا الحمد لله؛ اما اگر نه، با یک فاجعه مواجهیم، فاجعه! چه فاجعه ای بزرگ تر از این که سیاهی و پلیدی آن قدر در مردم رسوخ کند که نه تنها خودشان دیگر خوب نشوند، بلکه راه خوب شدن را بر فرزندان شان ببندند؟ چه فاجعه ای! خب در این صورت معلوم است که حیات برای این قوم فایده ای ندارد و همان بهتر که این دنیا را ترک کنند. یعنی این مردم مستحق عذاب اند و با نفرین پیامبرشان از این دنیا می روند و واقعا می شوند نسل سوخته:

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَي الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا * إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا
عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

و نوح گفت: پروردگارا، از کافران هیچ کس را بر روی زمین باقی مگذار، زیرا اگر آنان را باقی گذاری، بندگان با ایمان تو را گمراه می کنند و خود نیز جز نسلی گنهگار زشت کردار و کفرپیشه به بار نمی آورند.

